

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

การเข้าร่วมตลาดแรงงานของแรงงานสตรีใน
อุตสาหกรรมตัดเย็บในนครหลวงเวียงจันทน์
สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ผู้เขียน

นายพงศ์สวรรค์ ไทร โทศรี

ปริญญา

เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

รศ.ดร.ศศิเพ็ญ วงสายใจ

ประธานกรรมการ

อ.ดร.ประพัฒน์ จริยะพันธ์

กรรมการ

ผศ.ดร.ปิยะลักษณ์ พุทธวงศ์

กรรมการ

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการศึกษาเรื่องนี้เพื่อวิเคราะห์ตลาดแรงงานในอุตสาหกรรมตัดเย็บของ
แรงงานสตรีในนครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว รวมไปถึงการ
วิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมตลาดแรงงานของแรงงานสตรีดังกล่าว ข้อมูลที่
ใช้ในการศึกษาประกอบด้วยข้อมูลทุติยภูมิ และข้อมูลปฐมภูมิซึ่งได้จากการเก็บรวบรวมจาก
แบบสอบถามสัมภาษณ์แรงงานสตรี 2 กลุ่ม ได้แก่ สตรีที่ทำงานในโรงงานตัดเย็บ จำนวน 300
ตัวอย่าง ที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างจากโรงงานขนาดกลางและขนาดใหญ่ และสตรีที่ไม่ได้ทำงานใน
โรงงานตัดเย็บจำนวน 200 ตัวอย่างที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างจากสตรีที่อยู่ในนครหลวงเวียงจันทน์
การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา และการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าร่วม
ตลาดแรงงานและปัจจัยต่างๆ ใช้เทคนิคการประมาณค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรด้วยแบบจำลอง
โลจิท (Logit Model)

ผลการศึกษาดตลาดแรงงานของประเทศลาว พบว่าในกลุ่มประชากรที่อยู่ในกำลังแรงงานมี
จำนวน 2,776,712 คน เป็นผู้ที่มีงานทำจำนวน 2,738,893 คน คิดเป็นร้อยละ 98.6 ของกำลังแรงงาน
ทั้งหมด ส่วนใหญ่ทำงานด้านกิจกรรมเป็นหลัก ในจำนวนผู้อยู่ในกำลังแรงงานนี้เป็นแรงงานที่

ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมตัดเย็บจำนวน 23,287 คนเท่านั้น ลักษณะของโรงงานตัดเย็บส่วนใหญ่เป็นการลงทุนจากต่างประเทศ ตั้งอยู่ในนครหลวงเวียงจันทน์ เป็นโรงงานขนาดใหญ่ 37 แห่ง และขนาดกลาง 18 แห่ง การว่าจ้างแรงงานส่วนใหญ่เป็นแรงงานสตรีที่มีภูมิลำเนาอยู่ในนครหลวงเวียงจันทน์ มีการว่าจ้างทำงานแบบแรงงานประจำ แรงงานชั่วคราวและแรงงานสัญญาจ้าง มีการให้สวัสดิการในด้านที่พัก ค่าอาหารในวันทำงาน มีรถรับส่ง มีคำปรึกษาพยาบาล มีเงินโบนัส มีวันหยุดประจำปี มีอุปกรณ์ป้องกันความปลอดภัยในการทำงาน สินค้าที่ผลิตได้คือเสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่ม ส่วนมากส่งออกไปยังกลุ่มประเทศในสหภาพยุโรป สำหรับกลุ่มตัวอย่างแรงงานสตรีที่ทำงานในโรงงานตัดเย็บ พบว่าส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 18 ถึง 25 ปี จบการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย มีรายได้ก่อนเข้าทำงานในโรงงานน้อย มีภาระต้องรับผิดชอบครอบครัว มีรายได้ครัวเรือนไม่เพียงพอ การทำงานในโรงงานตัดเย็บส่วนใหญ่เป็นแรงงานประจำ ทำงานโดยเฉลี่ยวันละ 8.68 ชั่วโมง มีความพึงพอใจต่อสภาพการทำงานและค่าจ้างที่ได้รับ

การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมตลาดแรงงานสตรี โดยปัจจัยที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วยอายุ ระดับการศึกษา รายได้ของครัวเรือนแรงงานสตรี ค่าจ้างของแรงงานสตรีก่อนเข้าร่วมตลาดแรงงานตัดเย็บ และภาระการพึ่งพิง ผลการศึกษาพบว่า ที่ระดับนัยยะสำคัญทางสถิติที่ 0.05 อายุของแรงงานสตรีมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับการตัดสินใจเข้าร่วมตลาดแรงงานตัดเย็บ กล่าวคือ เมื่อแรงงานสตรีมีอายุมากขึ้น โอกาสที่จะตัดสินใจเข้าร่วมแรงงานลดลงร้อยละ 7 ส่วนที่ระดับนัยยะสำคัญทางสถิติ 0.01 รายได้ของครัวเรือน มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับการตัดสินใจเข้าร่วมตลาดแรงงานตัดเย็บ กล่าวคือ ถ้าแรงงานสตรีมีรายได้ของครัวเรือนมาก โอกาสที่แรงงานสตรีจะเข้าร่วมแรงงานตัดเย็บลดลง ร้อยละ 0.0000758 ค่าจ้างก่อนเข้าร่วมตลาดแรงงานตัดเย็บ มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับการตัดสินใจเข้าร่วมตลาดแรงงานตัดเย็บ กล่าวคือ ถ้าแรงงานสตรีมีค่าจ้างก่อนเข้าร่วมตลาดแรงงานตัดเย็บเพิ่มขึ้น โอกาสที่จะเข้าร่วมตลาดแรงงานตัดเย็บลดลงร้อยละ 0.000102 และภาระการพึ่งพิง มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือถ้าแรงงานสตรีมีภาระการพึ่งพิงมากขึ้น โอกาสที่จะเข้าร่วมตลาดแรงงานจะเพิ่มขึ้นร้อยละ 65.79

Thesis Title	Woman's Labor Force Participation in Garment Industry in Vientiane Capital, Lao People's Democratic Republic	
Author	Mr. Phongsavanh Saycocie	
Degree	Master of Economics	
Thesis Advisory Committee	Assoc. Prof. Dr. Sasipen Phuangsaichai	Chairperson
	Lect. Dr. Prapatchon Jariyapan	Member
	Asst. Prof. Dr. Piyaluk Buddhawongsa	Member

ABSTRACT

This study focused on the understanding of labor market in the garment industry in the Capital City of Vientiane, Lao People's Democratic Republic (Lao PDR) and factors influencing the decision of Laotian women to enter such labor market. Data and information came from both primary and secondary sources. Primary information was collected by questionnaire interview applied to two sample groups of female laborers in Vientiane area to cover 300 samples of women working in medium and large-sized garment manufacturing plants and 200 samples not working in garment industry. The analysis was based on the results of descriptive statistics and Logit Model application.

Lao PDR at the time of this study has 2,776,712 persons in its total labor force and 2,738,893 persons or 98.60% out of which are engaged primarily in agriculture, while only 23,287 people are working in garment industry. This study found that the garment manufacturing firms are predominantly foreign investment businesses, located in Vientiane area, and can be distinguished as 37 large-sized and 17 medium-sized firms. The majority of garment industry's workers are female with residence in Vientiane City. They are employed either as permanent

workers, temporary hires, or contract laborers who also get welfare benefit in terms of living quarters, meal expenses in working days, transportation services, medical care payments, bonus vacation leaves and workplace safety device. The garment products are mainly clothings for export to European countries. The general characteristics of female workers in garment industry under this study are found to be 18-25 years old, with education attainment below high school level, earning little income before entering the garment industry, having family burden, and having inadequate family income. These workers are generally permanent employees, working 8.68 hours per day on the average, and they feel satisfied with their working conditions and wage income.

The factors influencing the decision for Laotian women to take part in labor garment market in this study are hypothesized to include age, education, family income, previous income level before entering garment labor market, and family burden or dependence ratio. The findings indicated that at 0.05 statistically significant levels, age is negatively related to the demand to enter garment labor market or specifically as a woman getting a year older, her likelihood to enter labor market will be reduced by 7%. At 0.01 statistically significant level, family income proved to be inversely associated with the woman's desire to be employed in garment industry or in other words the greater her family income the less likely for her to enter this labor market. Similarly, the higher the previous income level the less the likelihood for one to join garment labor market. Meanwhile, family burden has positive relationship with the desire to get employed in the garment industry. Specifically, with greater dependence ratio a female worker will have 65.79% more likelihood to enter the labor market.